Parašė grynas.lt
Antradienis, 28 Birželis 2011 19:43

Pjūklažuvės turi šeštąjį pojūtį - ne intuiciją, bet ypatingą savo ilgo dantyto šnipo savybę, padedančią sumedžioti ir sudoroti auką. Anksčiau manyta, kad pjūklažuvės - retos, iki septynių metrų ilgio užaugančios, tropiniuose vandenyse gyvenančios rajos - pjūklą primenančiu šnipu tyrinėja dugno purvą ar smėlį ir taip pajunta grobį. Dabar pirmą kartą preliminariai nustatyta, jog šių žuvų šnipuose pilna porų, kurios „kaip tolimą prisilietimą“ gali pajusti judesį arba elektrinius praplaukiančių aukų laukus, rašo „National Geographic“. Toks sugebėjimas ypač naudingas medžiojant purvinuose, tamsiuose vandenyse, teigia studiją atlikusi neurobiologė Barbara Wueringer iš Kvinslendo universiteto Australijoje. Jos tyrimo išvadose taip pat nurodoma, kad į pjūklą panašus šnipas taip pat yra ginklas, kuriuo mosuodamos pjūklažuvės mažesnes žuvis gali perpjauti perpus - tokie atvejai stebėti laboratorijoje. „Mes tiek mažai žinome apie pjūklažuves, nors šie gyvūnai gali užaugti tikrai dideli. Žinoti, kad jų „pjūklas“ veikia kaip antena, pajuntanti auką, yra nuostabu“, - komentavo B. Wueringer.

Be to, kad stebėjo gyvūnus, ji preparavo keletą atsitiktinai sugautų arba sava mirtimi nusibaigusių pjūklažuvių. Tyrėja aptiko, kad jų šnipai buvo pilni mažyčių porų, kurios rodo gebėjimą aptikti elektrinius laukus, susiformuojančius aplink kiekvieną padarą. Tokia poras turi rykliai ir net kai kurie smulkūs žinduoliai, pavyzdžiui, echidna. Pjūklažuvėms tokios poros buvo susikoncentravusios šnipo viršuje ir, manoma, padeda persekioti ir užpulti auką iš apačios.

Pjūklažuvės - retos, pastaraisiais metais jų populiacijos dar smarkiai sumažėjo dėl intensyvios žvejybos. Dėl ilgų savo šnipų pjūklažuvės itin lengvai įsipainioja tinkluose, teigia gamtosaugininkai. Anot B. Wueringer, kad nykstančią rūšį būtų galima apsaugoti, reikia kuo daugiau apie ją žinoti. „Kaip tam tikra rūšis medžioja ir kokie pojūčiai naudojami ieškant grobio yra dalis pagrindinio supratimo“, - teigė ji.